

De tweede berg

Eens in de zoveel tijd kom ik mensen tegen die vreugde uitstralen. Ze lijken te gloeien door een soort innerlijk licht. Ze zijn aardig, kalm, genieten van de kleine dingen in het leven en zijn , dankbaar voor de grote. Ze zijn zeker niet perfect. Ze raken uit uitgeput en gestrest en maken ook fouten. Maar ze leven voor anderen, niet voor zichzelf. Ze zijn duurzame verbintenissen aangegaan met hun gezin, een goed doel, een gemeenschap of iets waarin ze geloven. Ze weten waarom ze hier op aarde zijn en putten voldoening uit deze roeping. Hun leven is niet gemakkelijk. Ze hebben het welzijn van anderen tot hun verantwoordelijkheid gemaakt en zijn vastberaden zich hiervoor in te zetten. Ze stralen rust uit, zijn oprecht geïnteresseerd en zorgen dat je je gekoesterd en erkend voelt, Als je deze mensen ontmoet merk je dat de vreugde die ze uitstralen van een heel andere orde is dan het tijdelijke geluksgevoel dat je kunt voelen na een overwinning. Vreugde is niet alleen een gevoel, het kan een vooruitzicht zijn. Een blijvende vreugde die voortkomt uit de bezieling om je leven aan anderen te geven in plaats van alleen met jezelf bezig te zijn.

Als ik naar de levensloop van dit soort mensen kijk, zie ik een vorm van twee bergen. De eerste berg, die van zelfontplooiing is voorbij. Ze beklimmen een tweede berg...

(David Brooks, De tweede berg. De zoektocht naar een zinvol leven, 2020)